

ונקט כו'

בפ"ק דקידושין (דף ט.) דלדס אוכל מפירוטתיה צעולם הזה והקפן קיימת לו לעולם הבא: **הנודר** כאלו כנה צמה. י"מ דנפקא לן חדלה חדלה כתיב הכא וכי תחול לנודר וכתיב התם חדלו לכם מן האדם אשר נשמה בחפזו כי צמה נחשב ואמר בפ"ק דזכריות (דף י"ד. וס) אל תקרי צמה אלא צמה ג' וס' דחדלה דריש בפרק ד' נדרים (דף כ"ג.) אמר שמואל הטורף אמר ר' אבהו מאי קראה כתיב הכא וכי תחול לנודר וכתיב התם שם רשעים חדלו רוגז: **רעה** אחר רעה חבא למקבלי גרים. אמר ר"י דהיינו היכא שמשויאין אותן להגנייר או שמקבלין אותן מיד אבל אם הן מתחמלין להגנייר יש לנו לקבלם שהרי מצינו שנגעשו אברהם יצחק ויעקב שלא קבלו לתמנע שבחיהו להגנייר והלכה והיתה פלגם לאליפו בן עשו ונפק מנייה עמלק דלעריהו לישראל כדלמירין בהגדת חלק (סנהדרין נ"ט:) וגם יהושע קבל רחב הזונה ונעמה ורות המואביה וברייתו פרק צמה מדליקין (שם נ"א.) שנייר הלל אותו שאמר גיירי על מנת ששתימני כ"ג ואותו דעל מנת שתלמדני כל התורה כולה ואמר ר' עקיבא שאלו היו מתחמלין להגנייר יודע היה הלל בזה שסופם להיות גרים גמורים כמו שנראה בבבא: **מהו** דתימא אית ליה אנרא. תימא דלמרי' בפרק בתרא דיומא (דף ט"ו.) כל המזכה את הרבים אין חטא בל על ידו ומפרש טעמא התם שלא יאמרו הרב צדיקים ותלמידו בנן עון ועוד קשה לר"י הרי אחר דר"מ למד לפניו ואפי"ה יאל לתרבות רעה ושמואל היכא שהוא רע מתחלה קודם שילמד אחרים התם לא שייך האו טעמא אבל היכא שיהי עובד מתחלה או דלאו אין חטא בל על ידו ואחר מתחלתו היה רע כדאמר בחגיגה (דף ט"ו:) שכלי זמר לא פסק מותר ביה וגם ספרי דוקים היו טועים מחוקי: **ששים** גבורים סביב לה. פירש בקונטרס [הכא] ובסנהדרין (דף ק"ד.) דלאשכח הגויזת קאי וקשה דה"ל למימר ע' או ע"א אלא י"ל דאשכח ריבוא ישראל קאי:

ר"ל ומלמדה אהתאוסתמה לטעום לעולם י"ל ועממי חת. יע"ן

[מ"י] פ"כ מה' סנהדרין הלכה ה טו"ע ח"מ ט"י ע"ס [ג']

תורה אור דחוטא הוא דכתיב (דברים נ"ג) וכי תחול לנודר וגו' הא לא תחול יהיה **קדושין מ.** **כך חטא:** כאלו הקריב קרבן. שעבר עליו שתי עבירות אלא יך אלל חס ויחירט כדי שלא יהא רגיל בכך: **כבר מלא.** לא יקבל פקדון מן עירו: **דכתיבם כי ביימים דמי.** שרגיל אללו ויעול את שלו ויחזור ויתבענו: **שלינו.** שם מקום שמימין הלוח ותופסין הערב לישאל אחרינה שלינו קוראין שם הערבון על שם נטוריקון שלוף דוך (ב) שלוף עלמו מן הלוח ותוקע על הערב: **דון.** לשון תיקוע כדאמר דלס שלפה (שבת דף נ"ז:) **רע ירוע.** רעה אחר רעה: **כי ערב זר.** המערב זרים גרים צישראל. והכנסם בערבון נמי משמע: **ולתוקע עלמו.** סיפא דקרא ושואל תוקעים בוטח וכולה מפרש לה: **תוקע עלמו לדבר הלכה.** שאומר הריני שונה ואינו מקיים ואקבל שכר למוד: **קשים גרים.** שאין בקוראין בדקוקי מלות ולמדו צישראל ממשעיהו: **כספתה.** לישאל דקרא קקט ונלוה הגר עליהם וכספתו על בית יעקב (ישעיה יד:) **אין לו תורה.** אינו עוסק בתורה: **אין לו תורה.** אין מקבל שכר למוד: **אלא תורה.** (ג) ואין מקיים: **אפילו תורה.** אפי' שכר לימוד אין לו: **ואיביעתא אימא.** כדמשקרא אין לו אלא תורה ודיקאמרת האו מני פשיטא לא לריכא כו': **אוי ליה אנרא.** דעשיה: **וגמר הלכה.** יודע הלכה* (ג) שאין דומה לרין הבא לפניו כל כך ומדמי מילתא למילתא ולא משאיל לרביה. והיינו תוקע סמוך וכשנן על ההלכה שהוא יודע: **גבורים.** דייגים: **שגלמה.** שהלום שלו: **מטו.** בית המקדש ששם לכת הגזים: **דלמר.** כשחגדיל זו הלא (ד) זו בולא כלום: **גדלי בהדה ואע"ג דלא בעל.** דניקדשה השתא מ"מ משגדלה תפסי קידושי מעיקרא ואיני מילתא למפרע דויקה דרך לא כלום הוא: **או דלמא.** קידושין קמאי לא כלום נינהו ומשום קידושין דבעילה דמשגדלה נפקא הך יבמה ואע"ג דויקה קודמת לקידושין קסבר המקדש אחות יבמה נפטרה יבמה דלתי קידושי ומבעיל לויקה: **מיתלא הלי.** כל ימי קטנות ספק יבעול משתגדיל ותהיה אשתו ספק לא יבעול ולא סמכה דעסה: **דאמרסאיסו** עדיף מינאי. ויוליאני בגט בעל כרתי: **ואנא עדיפנא מיני.** וכל זמן שארנה אלס בזימאן על כרתי: **מאי**

ואמר רבי אבהו * אחיא רדיפה רדיפה כתיב הבא בקש שלום ורדפוהו וכתיב התם רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: בהפרת נדרים כרבי נתן דתניא * רבי נתן אומר הנודר כאילו בנה במה והמקיימו כאילו הקריב עליה קרבן ויתרחק משלשה דברים מן המיאונים דלמא גדלה ומירטא בה מן הפקדונות בבר מתא דבייתיה כי בייתיה דמי מן הערבון בערבי שלציון דא"ר יצחק מאי דכתיב רע ירוע כי ערב זר רעה אחר רעה חבא למקבלי גרים ולערבי שלציון ולתוקע עצמו לדבר הלכה מקבלי גרים בר' חלבו דאמר ר' חלבו * קשים גרים לישראל כספחה בעור ערבי שלציון דעברי שלוף דוך תוקע עצמו לדבר הלכה דתניא רבי יוסי אומר כל האומר אין לו תורה אין לו תורה פשיטא אלא כל האומר אין לו אלא תורה אין לו אלא תורה הא נמי פשיטא אלא דאפילו תורה אין לו מאי מעמא אמר רב פפא אמר קרא * ולמדרתם ועשייתם כל שישנו בעשיה ישנו בלמידה כל שאינו בעשיה אינו בלמידה ואיבעית אימא לעולם כדאמריהו מעיקרא כל האומר אין לו אלא תורה אין לו אלא תורה לא צריכא דקא מגמר לאחריני ואולי ועבדי מהו דתימא אית ליה אנרא לדידיה קמ"ל ואיבעית אימא תוקע עצמו לדבר הלכה בריינא דאיתו דינא לקמיה וגמר הלכה ומדמי * מילתא למילתא ואית ליה רבה ולא אויל משאיל דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן ילעולם * יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין יריכותיו וגיהנם פרוחה לו מתחתיו שנאמר הנדש מתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגו' מפרש בלילות מפרש של גיהנם שדומה ללילה: ר"ג אומר אם מיאנה וכו': בעא מיניה רבי אלעזר מרב מאי טעמא דר"ג משום דקסבר קידושי קמנה מיתלא חלו וכי גדלה גדלי בהדה אע"ג דלא בעל או דלמא משום דקסבר המקדש אחות יבמה נפטרה יבמה והלכה לה אי בעל אין אי לא בעל לא אמר ליה היינו טעמא דר"ג משום דקסבר המקדש אחות יבמה נפטרה יבמה והלכה לה אי בעל אין אי לא בעל לא אמר רב ששת אמיןא * כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא דתניא 'המקדש את הקמנה קידושיה תלויין מאי תלויין לאו כי גדלה גדלי בהדה ואע"ג דלא בעל אמר ליה רבין בריה דרב נחמן הא מילתא דקמנה מיתלא תליא וקיימא אי בעל אין אי לא בעל לא דאמרה הוא עדיף מינאי ואנא עדיפנא מיניה וסבר רב אי בעל אין אי לא בעל לא והא * אחמר קמנה ונשאת רב אמר אינה צריכה גם משני ושמואל אמר צריכה גם משני

הגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ס שליון וכו' שלוף דוך הס"ד ואח"כ מ"ס שלוף דוך שלוף עלמו מן כלום ותוקע דין עלמו: (ג) ד"ה אלל תורה שאינו מקיים ל"ב ס"א אין לו אלל תורה אינו עוסק בשום מילתא בעולם אלל בתורה אינו מקבל עליה שכר אלל שכר מ"מ ואין מקיים אפילו תורה וכו': (ג) ד"ה ויגמר הלכה יודע הלכה אלל דומה כ"ל ותיבת שאין נמחה: (ד) ד"ה מאי עעמא וכו' תאל יבממו בולא כלום: (ט) חות' ד"ה אחות וכו' אי נמי התם כתיב דקא וכו' דלל סוס כתיב האל ונקט לן:

סנהדרין ז. (על כד: וע"י) כסותות ע. קסבר

הוא עדיף מינאי. פירוש שכול לכויליאני בגט בעל כרתי ואלס אכל מדרבנן אין יכולה משהביאה ב' שערות דתנן בפ' ד' (מ"ד נ"ב) עד מתי הבת מומלכת עד שתביא ב' שערות והיינו אפילו לא בעל דבעל לא הוא פליג רבי יהודה עד שירצה השמור על הלצן כדאמר התם בגמרא דמודי רבי יהודה דבעל: **קסבר**